

I TILLVARONS SKÖRHET TALAR FRAMTIDSORD

Ylwa Breidenstein

Kort före första världskrigets utbrott målade konstnären Franz Marc en oerhörd färgstark och dramatisk bild: Ett alp-landskap i upplösning och splittring – ett sammanbrott av det mest stabila och trygga i tillvaron: vår berggrund. Man ser bara skärvor och sönderfall på bilden. Träd har fallit omkull, hus hotar att krossas, stjärnor och planeter störtar från himlen. Man hittar ingenting på bilden där ögat kan få ro, ingenting att stödja sig på. Inte ens den lilla vita kyrkan i bildens nedre kant klarar av att ge tröst utan ser ut som om den strax kommer att falla i avgrunden. Franz Marc lämnade ifrån sig målningen till försäljning, men kort innan han drog ut i kriget bad han om att få tillbaka den en liten stund för att korrigerera den. När han återlämnat den kunde hans vänner inte se någon förändring. Först efter att upprepade gånger ha betraktat den ingående upptäckte man i bildens mitt en stående madonna med ett barn – som ett litet frö - i sina armar! I kaoset och förfallet, i tillvarons skörhet – uppenbarar sig nu stillhet och absolut trygghet.

Franz Marc har i sin målning lyckats skildra den moderna människans dilemma. Vi lever i en sönder-splittrad tillvaro som hotar att slita oss i stycken. Men där vi stannar upp och besinnar oss, vågar gå tillbaka till de katastrofer vi vill fly ifrån för att än en gång konfronteras med dem (så som Franz Marc återvände till sin målning) - där kan framtidsord stilla börja tala till oss. Där är det alltid advent! Då kaos och ångest övervinns uppstår ett andaktsrum i vår själ där vi kan förnimma den andliga världens hoppgivande och löftesrika ord, som talar om en annan, evig tillvarogrund än den förgängliga, talar om förenande trygghet och helande. Ett andaktsrum som uppenbarar en strålande bild av jungfru Maria – av människan som bär Guds vardande i sig.

